

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

V. Ode Sapphica F.M. de Giessun a ex eadem tabula Paderborn.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9573

Infortunia, pressuras,
Sibi se vouentibus.

Sis Libori tu Patrone,
Salutaris, fide, bone,
Sta pro tuâ cautione,
Nos in gratiam dispone,
Cassa quæque noxia,

Hostium sedâ furores,
Corporum sana languores,
Animabus da nitores,
Posce mundi post mœrores
Cæli nobis gaudia.

V.

ODE SAPPHICA

*F. M. de Giessun. a ex eadem tabulâ
Paderborn.*

Purpurâ sacræ decorantur aræ,
Cerei flammæ nutriunt perennes,
Diuitum fulgent pretiosa sacro
Munera templo.

Hostias mecum tenues egenus
Affero, & donum viduæ celebris
Infero ad sacram exiguum Liborî
Præsulis aram.

Luc. 21. 2.

Sapphicas laudes patriæ Patrono
Versibus dicam, referamque digno,
Impari quamuis, celebrem piumque
Carmine Patrem.

Quis tuis æquos meritis honores,

Quis

Quis tuæ dicet veneranda vitæ
Laudibus dignis opera & labores

*Liborius
studet:*

Sancte Libori?
Lac puer primum sophiæ imbibisti:
Pòst vigil sacros legis & pererras
Codices, iungens gelidæ diebus
Tempora noctis.

*sanctè &
castè vivit:*

Stirpe de clarâ satus, impudicos
Reprimis motus scelerum: superbas
Seculi pompas, genus, arua, & omnes
Spernis honores.

*fit Episco-
pus:*

Coniugis spernis thalamos: orexin
Edomas ventris rabidam: labore
Atteris carnem nimio, rebellem
Ne patiaris.

Te sacro hæc virtus tua præfulatu
Fecerat dignum: populus se habenas
Præfulis digno tibi Cenomanus
Credere gaudet.

Inde nil sueti minuens rigoris,
Acriùs carnem maceras: superni
Peruigil pulsas prece crebriori
Indicis aures.

prædicat:

Pontifex verbo populos salubri
Dæmonis vitare mones cruenti
Noxias fraudes: iter ad superna
Gaudia pandis.

moritur:

Quinques denum ingrediens Decembrem
Pontifex, morbo moriturus acri
Carperis: diræ Lachesis sorores
Stamina rumpunt.

Libe-

Liberum à culpis,meritis opimum
 Spiritum,lapsi tenues per auras
 Angeli,dulces modulos canentes,
 Æthere sistunt.

Sacra thesaurus tua gloriosus
 Ossa vt ad externam ierant ferenda
 Saxonum gentem,Paderæ propinqua
 Quæ tenet arua;

transfertur

Mira per sacros cineres peregit,
 Plurimum vt monstret Deus esse dignum
 Te,suam cui Westphali salutem
 Credere possent.

*multa facio
 miracula;*

Dæmones aulæ stygiæ superbi
 Principes,membris hominum manentes,
 Horridâ mentem furiâ mouentes,
 Eijciuntur.

Qui sibi lumen doluere ademptum,
 Lucidos solis radios videre,
 Impotes,te dum rogitant,receptant
 Luminis vsu.

Clamat,& laudes Domino sonoras
 Reddit,& voces super astra tollit,
 Ægra cui natura prius ligarat
 Organa vocis.

Tibiæ arentes superinduuntur
 Carne viuaci,saliuntque claudi,
 Membra contractis proprios ad vsus
 Restituuntur.

Impium fati imperium potentis
 Flectitur,cæco reuocatur vmbra
 Carcere,& vitæ gelidum çadauer

*mortuum
 suscitatur*

Mu-

Munere donat.

Surdus insuetas hominum loquelas

Audit, vt fidâ prece sospitatem

Postulat sancti gemitu silenti ad

Præsulis aram.

Ossa præcelso veneranda postquam

Condidit templo populus, deesse

Artibus numquam voluit sacratis

Cælica virtus.

tempesta-
*tem sedat:**b* Nauta disiectus Pelagi per vndas,

Expauens mortis faciem cruentæ,

Dum tuam deposcit opem, resedit

Sæua procella.

captiuos li-
berat:

Ferreæ strinxêre alios catenæ,

Compedes torsêre alios: periculo,

Te duce, elapsi, hoc sua collocarunt

Vincula templo.

c
curat cal-
culum.

Calculi dirum & colicæ dolorem

Lenis: infirmis prece si fideli

Postulet, cunctos potis es nocentes

Pellere morbos.

Antè sol condet roseas quadrigas

Æquore, & noctis tenebræ redibunt;

Mira quàm possint, quibus es coruscans,

Cuncta referri.

Ergo te Cleri veneranda turba

Auctor eum
innocat,

Supplici deuota rogat precatu,

Prospero pergat, duce te, ad superna

Gaudia cursu.

Te patres cani, tremulæque matres,

Coniuges castæ, pueri & puellæ,

Po-

Poplite in terram posito, Libori
Sancte, precantur.

Nos ab excelso aspiciens Olympo,
Corporis morbos, animæque pestes,
Et famem auertas subitamque mortem &
Bella precamur.

Da probos mores teneræ iuventæ,
Da senectuti placidâ quiete
Perfrui, & nos post fera fata, cæli
Transfer ad arcem.

Tu Paderbornis nimium beata,
Dum tuis seruas veneranda templis
Sacra, dum iusto cumulas honore
Ossa Liborî;

Gloria vincis bimarem Corinthum,
Niniuen grandem superas honore:
Reblatha insignis tibi cedit, vltro
Regia Memphis.

Improbis iras Superum potentes
Actibus noli cumulare demens;
Ne flagellari magis quàm iuvari
Digna proberis.

*Paderbor-
nenses mo-
net.*

*a Quando is vixerit, patet ex sequenti Epigram-
mate, ubi Kerlenbrockij Buschijque meminit.*

*b Pendet etiamnum è medio templi fornice nauis &
cetus, ab iis qui naufragium euaserant, posita anathe-
mata: qua quòd ante Virginis Dolorosa (ut vocant) sta-
tuam sint, illi à quibusdam tribuuntur.*

*c Aliqua adhuc in Choro appensa visuntur: plura
fuere ante Christiani Brunsvicensis irruptionem.*

Ad

Ad Lectorem maleuolum.

Desine verba malis in nos armata venenis
Fundere, nec telis carmina nostra pete.
Nos tenues humili canimus sermone ca-
mœnas:

a b Non sunt *a* Tedigenæ aut *b* Buschia ple-
ctra mihi.

c Scripta *c* Palatino tua si Ioue digna putâris,
Nostra Liborinâ carmina laude beo.

Doctus si vndosum potis es nauare per equor,
In modico ludat nostra carina vado.

a Hermannus Kerfenbrock, *alijs* Kerfenbergh
dictus, Monasterij superiore seculo Ludimagister, Hi-
storiam Anabaptisticam, siue bellum Monasteriense, ele-
ganter & accuratè descripsit. Tedigenâ vocat Giessu-
nus, quia cognomen eius Kerfenbroeck, quasi can-
delæ paludem sonat, vel Kerfenbergh, candelæ
montem. Rectius fortè Cerasorum palus, monstue
verteretur: Kerse enim Teutonicè cerasum significat,
Keerlse candelam.

b Hermannus Buschius Pasiphilus, Dulmanien-
sis ex diœcesi Monasteriensi, multa carmine scripsit ac
solutâ oratione, & Catholicus, & postquàm ab Eccle-
siâ defecit; quæ recenset Gesnerus.

c Alludit, opinor, ad Buschij Hypanticon, Georgio
Spirensi Episcopo, Philippi Electoris Palatini filio, dica-
tum, quo solemnem eius in Spiram urbem introitum
celebrat. Extinctus est Georgius sudore Anglico, ve
tunc insolitus planè morbus appellabatur, 27. Septemb.
anno Christi 1529: cum Episcopatum administrasset
annos 16. vti Eysengreinius in Chronico Spirensi testa-
tur.